

hvorfor det ikke er sket. Nu er det foreslaaet, og jeg kan give Forslaget min ubetingede Tilslutning. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Tinget uden Indsigelse vil gøre det samme.

Jeg skal indskrænke mig til disse Detailbemærkninger og i al Almindelighed blot sige, at Finanslovsforslaget, saaledes som det foreligger, vil blive hilst med Glæde af det Parti, paa hvis Vegne jeg her indleder denne Forhandling.

Da vi i Efteraaret 1901 fik fremlagt Finanslovsforslaget for det følgende Finansaar, udtalte den daværende Finansminister, C. Hage: „Til Arbejdet ikke blot paa Finansloven og hvad dermed staar i Forbindelse, men overhovedet til hele det Arbejde, som nu forestaar for os at gøre her paa Rigsdagen, ønskede jeg at paa kalde ikke et enkelt Parti, men alle Partiers gode Medvirken. Det Systemskifte, som ved den nuværende Regerings Tiltræden er sket, betyder ikke et enkelt Partis fremtidige ensidige Domineren, men det betyder alle politiske Partiers Ligeberettigelse“. Disse Ord af den tidligere Finansminister var Devisen over den Politik, som Venstrereformpartiet under Ministeriet Deuntzers Ledelse vilde føre an i. Det var ved denne Lejlighed ikke Kampsignalerne, der lød, det var Indvarslingen af den politiske Arbejdsdag, som nu skulde begynde. Vi vide, at det nuværende Ministerium vil fortsætte efter den samme Linie, og som dette er Ministeriets Villie, er det ogsaa Venstrereformpartiets.

Sidste Rigsdagssamling bragte os en Række af gode Love, og der foreligger for os i den Samling, vi nu begynde, Arbejdstof, der nok er et ærligt Arbejde værd. Sommerens Kampagne varsler ganske vist om, at ikke alle de Dage, vi gaa i Møde, blive rolige Arbejdsdage. En Del af de Mænd, der indtil Januar stod som Medlemmer af Venstrereformpartiet, have proklameret en ny Politik, fordi de vare trætte af den Politik, der blev fastslaaet saa veltalende af Finansminister C. Hage den 9. Oktober 1901, trætte af den Politik, som vi endnu holde fast paa og ville fortsætte, trætte af den Politik, der blev anbefalet af den Mand, som de Herrer til Tider søge at tilegne sig til Gunst for

deres Politik. Det ny Parti med det ny Program har erklæret sig som krigsførende Magt, og Sommeren har ogsaa baaret Vidne om, at Krigshumøret er levende. (*Slengerik*: Det er det endnu). Det ærede Medlem siger, at det er det endnu, men med Krigslykken har det derimod været saa som saa. (*Zahle*: Det er ikke Deres Sag at dømme om det). Enhver dømmer ud fra sin Erfaring. Tiden skal jo nu vise, om det er Partiets Agt at fare fort, eller om det maatte foretrække at lægge Kaarde og Harnisk til Side og tage Arbejdskittelen paa og gaa ind under de Vilkaar, som C. Hage saa veltalende gjorde sig til Talsmand for i 1901.

Socialdemokratiets Stilling er gammelkendt, fra den Side vente vi ingen Overraskelser, det vil sige ud over den Overraskelse, de Herrer beredte os den første Dag, vi vare samlede, ved at indbringe Forslag, som man skulde tro vare forbeholdte det ny Parti. Det var unægtelig en Overraskelse, et ejendommeligt Udslag af det Samarbejde mellem de to Partier, hvortil der knyttes saa store Forventninger, og som jo ogsaa maa komme i Stand, hvis det ny Parti skal opretholde sin Stilling som krigsførende Magt. Det ærede Medlem for Middelfart (*Slengerik*) nikker bekræftende, det er altsaa rigtigt. Dette Udslag af Samarbejde tyder paa — det kan have sin Interesse at lægge Mærke dertil —, at den Retning inden for Socialdemokratiet, der særlig markeres ved det ærede Medlem, som jeg ikke ser til Stede, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) er den toneangivende og førende inden for Socialdemokratiet i Øjeblikket. Vi mindes vistnok ret tydeligt de fyndige Ord i „Demokraten“ i Aarhus, hvori det fastslages som dette Blads Mening og selvfølgelig ogsaa som de Rigsdagsmænds Mening, der slutte sig dertil, at det ny Parti som krigsførende Magt maatte danne Bagtroppen for Socialdemokratiet. Det, der passerede her, da de Herrer Socialdemokrater bragte de Forslag frem, som man sikkert fra alle Sider havde ventet, at det ny Parti skulde bringe frem, danner Illustrationen til denne Mening om det ny Partis Plads i Rækken. I øvrigt er, som sagt, Social-